

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

14. De oratione Dominica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

Iac. 2. 10

3.
Exem-
plaro-
peratio-
nis.
Pater.
Mat. 5.
48.
4.

Contemptus erit apud Deum, si vel unum : quod enim offendit in uno, factus est omnium reus, perinde excluditur à regno Dei, si vel minimum, etiam alioqui non lethale, ex contemptu solverit : si docuerit, duplici nomine excludetur. Contra qui fecerit & docuerit, conjungitur, quia, qui docuerit tantum, non erit magnus coram Deo ; Sed qui etiam fecerit, magnus erit, quia exemplo simul docet & verbo, pro occasione & statu suo. 3. Exemplar operationis proponit, non sanctos homines, non Angelos, non seipsum, sed Patrem cœlestem : *Estote perfecti, sicut Pater vester perfectus est* : in quo nulla culpa esse potest, omnes sunt virtutes, & in gradum excellentissimo. 4. In tradenda explicandâque lege, hæc ipsa tria persequitur. 1. ut omnis absit culpa etiam interior, & occasio omnis amputetur. 2. Nulla desit virtus, vel in subjiciendo appetitu proprio, vel in actione erga proximum, vel denique erga Deum. 3. ut sint quam perfectissimæ, qualis est beneficentia erga inimicos, ad instar divinæ.

MEDITATIO XIV.

De Oratione Dominica.

Dominica dicitur, quia Christus eam docuit, & quidem bis : nam primò, cum haberet sermonem in monte ad turbas, ut refert Matthæus : deinde privatim, cum unus discipulorum ab eo peteret : *Domine, doce nos orare,*
sicut

Mat. 6.
5.

sicut docuit Ioannes discipulos suos, ut est apud *Luc. II.*
 Lucam: dirigitur autem ad Patrem et si possit
 ad omnes dirigi divinas personas. Credibile
 autem est Christum sic orasse, cum suos doce-
 ret: orat autem quotidie in nobis, sicut caput
 nostram, faciens nos orare, & orat pro nobis,
 ut sacerdos est.

Pater.

1. Est titulo creationis, qua nos ad imagi-
 nem suam facit, item adoptionis, per gratiam,
 atque sic millies Pater, quoties paratus est pec-
 cantes recipere in eandem gratiam, quæ Pater-
 nitas magno sterit Filio Dei, qui cruce eam pro-
 meruit nobis. 2. Patris providentiam exhibet,
 sustentando corpus, & animæ saluti consulendo
 amanter, ut solus verè Pater sit; qui proinde ait:
Nolite vocare vobis Patrem super terram, unus
est enim Pater vester, qui in calis est: & meri-
tò, nam, Pater meus & mater mea derelique-
runt me, quod sæpe fit, Dominus autem as-
sumpsit me: nunquam deserit, nisi derelictus.
 3. Præterea si ille Pater, ego Filius. Quanta hæc
 dignitas? præstabo filij partes amore, obser-
 vantia, obedientia. Qui istuc ex mancipio vili
 provectus es, vide ne degeneres. 4. Voluit pre-
 cationem ab hac compellatione nos exordiri,
 ad excitandam fiduciam obtinendi petita: &
 quia gloriatur in hoc nomine, quòd Pater sit,
 gaudet se ita compellari; & ad commonendum
 nos, quòd velit filiali affectu nos ad ipsum ac-
 cede-

1.
Pater

Creator

2.

Patris
munia.

implet

Mat. 23.

9.

Pf. 26.

10.

3.

Si Pater

ergo ego

filius.

4.

Cur à Pa-

tre ordi-

tur.

T

cede-

cedere, & in omnibus ipsi servire taliâquepetere, quæ deceant talem Patrem.

Noster.

1. *Voluit, ut dicerem, noster; non autem meus, qui cum unicum habeat filium naturalem, voluit quamplurimos habere adoptivos, tum Angelos, tum homines: idque ita, ut bono filiationis unusquisque gaudeat, ac si nullum haberet consortem. Nam dona Dei non minuuntur communicatione in plures.*
2. *ut moneret esse nos inter nos fratres nulla exceptione, gradus, aut ætatis, atque ut fratres, invicem diligendos, proque omnibus communiter orandum, nullo spreto, sicut per Malachiam: Nunquid non Pater unus omnium nostrum? nunquid non unus Deus creavit nos? quare ergo despicit unusquisque fratrem suum?*
3. *quod, Pater mihi conveniret magis unigenito, & appellatio esset indulgentior, quam pro reverentia illius majestatis, cujus oportuit haberi rationem. Et si nihil vetat privatim, pro affectu aliquando, sic Deum alloqui, quod ita pleno jure filius sum adoptivus, ac si forem unicus.*

1.
Liberatam
ostendit.

2.
Ut invicem
memus.

Mat. 2.
10.

3.
Reverentiam
excitat.

Qui es in cælis.

- Ut cœlestia petamus.
- Cum in omni loco sit, voluit cœlum exprimi, ut reverentiam in nobis excitaret illius majestatis in cœlo dominantis: ut mentes nostras ad cœlestia erigeret, quæ est filiorum Dei
- here-

hæreditas : & ut intelligam me hîc esse peregrinum, debere autem cœlo dignam colere puritatem. Denique docet illuc oculos levare, unde veniet auxilium mihi. Per cœlos etiam intelligi possunt animæ justæ, in quibus habitat Deus : qualis esse studeat, qui orat, ut in abscondito cordis sui ab inhabitante Domino exaudiat. Hactenus præambulum : sequuntur petitiones.

Sanctificetur nomen tuum.

Petitio I

i. Non ait, glorificetur, quia nihil Deus ita æstimat, atque quod sanctus sit; ac proinde, ut pro tali habeatur & prædicetur, quod est Beatorum carmen: *Sanctus, Sanctus, Sanctus.* 2. Non ait, potentia, aut majestas; sed *nomen tuum*, ut simul includat, quicquid Dei apud nos nominatur, totum videlicet sanctum esse, & pro eo celebrandum: nominatur autem omnipotens, sapiens, creator, & infinita alia. 3. *Tuum*, inquit, quia solum nomen *tuum* est sanctum per seipsum, unde justî stillam participant. Ergo, *tuum*, non nostrum: *Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Regi seculorum immortalis & invisibilis, soli Deo honor & gloria in sæcula seculorum, nobis autem confusio faciei:* & ego sic studiosus sum nomen meum commendandi, qui nesciri & contemni præoptare deberem. 4. Non restringit: per nos *Sanctificetur*: quia optandum, ut ab omni creatura cælestium, terrestrium, & infernorum. 5. Porro san-

1.
Isa. 6. 3.
Ap. 4. 8.
2.
3.
Ps. 113.
6.
1. Tim.
1. 7.
Bar. 1.
15.
4.
5.

T 2   Atifica-

Etificatur Dei nomen, si homines credant, quod
revelat: sperent, quod promittit: faciant, quod
jubet: colant, ut ipse præcepit: ament ex toto
corde, attestantibus operibus, unde qui vident
glorificent Patrem, qui in cœlis est.

Petitio 2

Adveniat regnum tuum.

1.
Regnum
Gratiæ.

2.
Gloriæ.

3.
Consum-
matum.

4.
Dei, non
mundi
regnum,

1. **R**egnum, quo in justis regnat, qui per om-
nia ipsi subjiciuntur. 2. quo regnat ih-
Beatis: istud autem adveniet nobis, si in primo
permanerimus. Quare ait, *Adveniat*: quasi
sponte secururum. Et quidem istud omnes op-
tant: at primum, non ita, quia cum labore con-
junctum est. Iustitia enim paratur, & confet-
vatur mortificatione appetitionum. 3. Regnum
illud consummatum atque perfectum, cum De-
us erit omnia in omnibus, in Resurrectione
mortuorum, quod expectant animæ beatæ. 4.
Tuum, inquam, non mundi regnum, quod ca-
ducis bonis constat; multoque minus peccati
regnum, quod cupio funditus eversum.

Petitio 3

*Fiat voluntas tua, sicut in cælo, &
in terra.*

1.
Volun-
tas Dei
Pf. 29.

2.
Dei so-
lius.

1. Voluntas Dei continetur illius præceptis,
& consiliis, ac inspirationibus, nec non iustis
eorum, qui Dei nomine præsumt. Ad hæc exe-
quenda sufficit, quod voluntas Dei est, & quod
vita mea in voluntate ejus est: ut si eam faci-
am, vivam; alioqui petiturus. 2. *Tua*, non
mea, quæ perversa est, nec carnis, quæ contra-

tria spiritui, nec mundi quæ vana, nec Diaboli, quæ iniqua : sed *Tua*, quæ est rectitudinis, & quam ut faceret Christus, venit. 3. Modus faciendi, *sicut in cælo* ab Angelis, ita integrè, promptè, velociter, fortiter, amanter, exultanter. Unde opportunè præmisit. *Adveniat regnum tuum*, ut, quando illuc adspiramus, ita nunc agamus, uti agunt, qui in cælo sunt. 4. Potest sic etiam intelligi, ut terreni & carnales homines sic voluntatem Dei faciant, uti cælestes, & spirituales faciunt. *Doce me, Domine, facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.* Ps. 142.

3. Perfectè

1

4.

Ps. 142.

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Petitio 4

1. Quis est panis iste? 1. panis substantialis Eucharistiæ, qui spiritum nutrit & roborat, ut digni reddamur illo assiduè frui. 2. Alia gratiæ auxilia, sine quibus vita spiritualis non producit, in quibus est, ut faciamus Dei voluntatem, quam Christus dicebat suum esse cibum. 3. Panis corporalis, vitæque sustentatio, pro qua non vult nimis esse anxios; sed à Deo etiam expectare. Per hæc instruimur, quòd tanquam infantes egeamus cura Dei, & tanquam Filij ad eum confugere debeamus. 2. *Nostrum*. Et si enim est substantialis, & à Deo: *noster* tamen, quia nostræ indigentiaè necessarius, & nobis à Christo comparatus, & promissus. Quia verò Deus etiam Angelis & Beatis panis est, petimus

1.

2.

3.

1.

2.

- timus eum pro modo, & statu nostro, sicut & corporalem. 3. *Quotidianum.* Si de spirituali, non ille, qui est paucorum singulariter dilectorum, quia indignum me reputo; sed communem quasi portionem, & necessariam, sine qua non vivitur. Ita etiam, si de corporali accipitur, non abundans & ad genium, sed ad necessitatem. 4. *Da nobis,* pro omnibus tanquam fratribus petendum, etiam si alioqui odientibus.
3. *Mat. 5. Orate pro persecutibus & calumniantibus vos & si videris inimicum esurientem, ciba illum.* 5. *Hodie,* quia vult nos quotidie petere, semperque ab ejus pendere providentia, avocatur etiam à superflua cura de crastino, ad exemplum *dati olim manna in singulos dies.* Hodie etiam pro vita presentis accipitur, quamdiu hodie nominatur, ut ait Paulus, quod est presentis tempus.
4. *Exod. 16*
4. *Heb. 5.*

Petitio 5
Debitoribus

Dimitte nobis debita nostra; sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

1. *Peccata.* 1. Debitoribus sunt peccata, tum mortalia, tum venialia, & quæ eis debentur pœnæ, quæ petimus dimitti per media à Deo instituta, & nostram cooperationem. 2. quod quamvis aliquis sit filius, & regnum Dei in se habeat, faciaturque illius voluntatem, adhuc eget dimissione ob venialia peccata quotidiana. 3. Vicissim proximis debemus dimittere debita offensionum & injuriarum, & quo id perfectius fiet, benefaciendo etiam
2. *Etiam venialia.*
3. *Injurias remitte re.*

etiam inimicis, eo liberalius nobis à Deo dimittentur debita nostra. Et vult statim dimitti, *Sol non occidat super iracundiam vestram.* Et hanc *Ephes. 4. 26.* ponit, quasi necessariam conditionem, ut nobis dimittatur: quare contra se profert sententiam, qui non dimittit debitoribus suis,

Et ne nos inducas in tentationem. Petitio 6

Non petitur, ut non tentemur, quia id sæpe expedit, & à Deo sapienter permittitur; sed, ne tentationi succumbamus, aut etiam tentari sinamur, quando prævidet nos succubituros. Ne vincaris, pe-te.

Sed libera nos à malo. Petitio 7.

AB omni malo omnino. Sicut subjungit Ecclesia in missa: *Libera nos quesumus Domine ab omnibus malis præteritis, presentibus, & futuris: nempe æternis, & temporalibus, animæ & corporis hujus, prout expedit nobis.* Præterita autem mala sunt peccata: quorum adhuc rei sumus, vel ratione pœnæ, vel etiam culpæ. Deinde à malo, hoc est, à maligno Dæmone, ne supra nos potestatem habeat, aut ejus efficiamur servi peccando. Licebit hîc more Ecclesiæ in litanis recensere varia genera malorum, à quibus liberari flagitemus.

Amen.

Fiat, fiat: magno desiderio pronuntiabitur, *ps 9 39.* nam *Desiderium pauperum exaudivit Dominus.* Fiducia, Magna etiam fiducia, ut qui ea petamus,

1. 10. 5. 14. quæ petenda præscripsit, sicut ait Joannes: *Hæc est fiducia, quam habemus ad Deum, quia quodcumque petierimus secundum voluntatem ejus, audiet nos, & scimus, quoniam habemus petitiones, quas postulamus ab eo.* De providentia Dei ad subveniendum nobis agitur in sexta parte meditationum.

NOTA.

Quatuor bona pe- timus o- ratione Domini ca. Quod quatuor petitiones faciunt ad obtinendum bonum, tres autem ad advertendum malum: ex primis concernunt Divinam gloriam tres: *Sanctificetur nomen tuum, Adveniat regnum tuum, Fiat voluntas tua*: quarta autem concernit nostram utilitatem, seu per eam petimus nobis bonum necessarium, tam spirituale, quam corporale. Etsi tria etiam priora nobis profunt, quia nostrum est bonum facere ejus voluntatem, & sanctificare ejus nomen, & regnum advenire, sed in iis, ex objecto & per se quæritur glorificatio Dei. Tres posteriores ad advertendum malum pertinent. *Dimitte nobis debita nostra* ad remissionem peccatorum jam admissorum *Ne nos inducas*: ad futura peccata præcavenda, & pericula eorum declinanda. *Libera nos à malo*, ab omni genere malorum, quod obvenire potest, quatenus tamen expediat nobis: nam tribulari sæpe expedit, & persecutiones pati, & ægritudines.

Triama- la depre- camur.

ME-